

DOSAR NR.
EXTRAS

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA I PENALĂ
ÎNCHEIERE
Ședința din Camera de Consiliu din data de 25.09.2015
JUDECĂTOR DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI:
CÎRCIUMARU LAVINIA MIHAELA
GREFIER: MLAGIU ALINA ELENA

MINISTERUL PUBLIC - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - a fost reprezentat de **procuror CHIRIAZI SORIN**.

Pe rol, urmează pronunțarea asupra cauzei penale având ca obiect **cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive**, formulată de **inculpatul O.S.M..**

Dezbaterile au avut loc în ședința din Camera de Consiliu din data de **24.09.2015**, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Judecătorul de drepturi și libertăți, având nevoie de timp pentru a delibera, a stabilit termen pentru deliberare și pronunțare pentru astăzi, **25.09.2015**, când a dispus următoarele:

JUDECĂTORUL DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI,

Deliberând asupra cererii penale de față reține următoarele:

La data de a fost înregistrată pe rolul Tribunalului București cererea formulată de inculpatul O.S.M. privind înlocuirea măsurii arestării preventive dispusă prin încheierea din 6.09.2015 pronunțată de Tribunalul București – Secția I penală, rămasă definitivă prin încheierea penală nr. 950/CO/DL/14.09.2015 a Curții de Apel București - Secția a II a Penală, cu măsura preventivă a arestului la domiciliu/controlului judiciar.

1. În motivarea cererii s-a arătat că

-există indicii, nu probe în acest dosar ce vizează infracțiunea de luare de mită

-inculpatul este nevinovat de comiterea infracțiunii de luare de mită și nu dorește ca votanții săi să rămână cu impresia că primarul ales de ei este corupt

-inculpatul are probleme grave de sănătate

-inculpatul nu prezintă pericol pentru ordinea publică, a fost doctor 36 de ani și Primar General de 7 ani, are de ani .

2.Istoricul măsurii arestării preventive

Se constată că prin încheierea încheierea din 6.09.2015 pronunțată de către judecătorul de drepturi și libertăți de la Tribunalul București – Secția I penală, rămasă definitivă prin încheierea penală nr. 950/CO/DL/ 14.09.2015 a Curții de Apel București - Secția a II a Penală, în baza art.226 alin.1 Cod procedură penală și art.223 alin.2 Cod procedură penală, s-a dispus arestarea preventivă a inculpatului O.S.M. pe o perioadă de 30 de zile, de la data de 07.09.2015 până la data de 06.10.2015, inclusiv.

.....
Trebuie reamintit și că, dincolo de starea de pericol pentru ordinea publică pe care judecătorul de drepturi și libertăți a motivat-o la momentul luării măsurii arestării preventive față de inculpat, s-a reținut și existența unor indicii în sensul ca buna desfășurare a procesului penal ar fi afectată în situația în care s-ar dispune fata de acesta oricare dintre masurile preventive prevăzute de art.202 alin.4 lit.b-d C.pr.pen., având în vedere că este posibil ca inculpatul să influențeze ancheta, în special prin prisma calității pe care o deține – aceea de Primar al Municipiului București.

În ceea ce privește starea de sănătate a inculpatului

Se constată că inculpatul a depus la dosar o serie de înscrisuri din care rezultă că prezintă, la momentul încarcerării, diabet zaharat tip II cu necesar de insulină, arterită, retinopatie incipientă, stent în 2005.

Inculpatul a declarat că primește tratamentul medical de care are nevoie în arest, dar nu vrea să moară în arest, întrucât glicemia sa este foarte mare, neputând ține sub control strict alimentația pe care o primește prin cântărire, lucru pe care îl făcea atunci când se afla în stare de libertate.

Judecătorul de drepturi și libertăți reține că, indubitabil inculpatul prezintă boli grave, fiind posibil ca starea de arest preventiv în care se găsește de 20 de zile să-i fi cauzat un stres emoțional puternic, care poate duce la agravarea stării de sănătate în viitor.

Din modul în care inculpatul și-a prezentat cauza, se constată că acesta arată că prin luarea măsurii arestării preventive, din cauza bolilor de care suferă, îi este pusă în pericol viața.

Judecătorul de drepturi și libertăți constată că la acest moment procesual, din datele dosarului rezultă că inculpatul primește tratamentul medical de care are nevoie, chiar inculpatul afirmând că își administrează singur insulina. Trebuie precizat că nu există o expertiză medicală din care să rezulte că viața inculpatului este în pericol din cauza condițiilor de detenție pe durata măsurii arestării preventive sau că afecțiunile de care suferă inculpatul l-ar supune unui

pericol sau unei încercări de o intensitate care să depășească nivelul de suferință inerent detenției.

De asemenea se constată că nu există înscrisuri medicale din care să rezulte că bolile de care suferă inculpatul nu ar putea fi tratate în sistemul penitenciar al rețelei medicale a A.N.P., ori posibilitatea efectuării unui tratament sub pază în rețeaua medicală de specialitate a Ministerului Sănătății, potrivit disp. art.240 Cod procedură penală.

Totodată, se observă că nu există înscrisuri ori alte informații din care să rezulte că inculpatului nu îi este asigurată alimentația corespunzătoare în arest, astfel că se constată că este neîntemeiată susținerea inculpatului în sensul că îi este pusă în pericol viața.

Concluzia de mai sus este în acord și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care în cauza Răducu împotriva României din 21.04.2009 a constatat că prin arestarea preventivă timp de două luni și jumătate a inculpatului, primar, acuzat de trafic de influență, inculpatul fiind suferind de diabet, cardiopatie ischemică, hipertensiune arterială, Parkinson și obezitate și decedând după aprox. 2 luni de la data punerii în libertate în urma unui stop cardiac, nu a fost încălcat art. 2 din Convenție câtă vreme acesta a primit tratamentul medical adecvat în spitalul penitenciar.

De asemenea, trebuie amintit că în analiza art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Curtea a reținut că în aprecierea stării de sănătate a persoanei arestată preventiv, acest articol din Convenție nu stabilește o obligație generală de a elibera o persoană pe motive de sănătate pentru a-i permite să beneficieze de un tratament specific bolii de care suferă, ci impune obligația statului de a proteja starea de sănătate a persoanei private de libertate (Kudla. c.Poloniei și Hurtado c.Elveției).

În ceea ce privește celelalte circumstanțe personale ale inculpatului

Inculpatul a arătat că are vârsta de ... de ani, nu are antecedente penale, iar din caracterizările depuse rezultă că în perioada cât a exercitat calitatea de medic, a fost apreciat pentru activitatea sa

Judecătorul de drepturi și libertăți constată că, la acest moment procesual, nu se poate aprecia că s-au schimbat temeiurile avute în vedere la luarea măsurii arestării preventive față de inculpatul O.S.M., circumstanțele personale pozitive ale inculpatului nefiind suficiente pentru a putea justifica înlocuirea măsurii arestării preventive cu o altă măsură preventivă mai ușoară-arestul la domiciliu sau controlul judiciar.

Astfel, raportat la

-natura și gravitatea infracțiunii de luare de mită de a cărei comitere este acuzat inculpatul, ale cărei limite de pedeapsă sunt închisoarea de la 3 la 10 ani,

-modul în care se reține de procuror că inculpatul ar fi intrat în posesia sumei de 25.000 de euro- prin intermediul unui director de instituție publică din subordinea sa,

-relațiile sociale vizate referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu, care presupune îndeplinirea cu probitate de către funcționarii publici și de către ceilalți funcționari a îndatoririlor de serviciu,

-modalitatea specificată de procuror a fi fost folosită de inculpat pentru a intra în posesia banilor-caracterul conspirat al metodelor folosite de inculpat

-reacția societății la asemenea fapte, prin care o persoană publică, deținătoare a celei de-a doua funcții electivă ca număr de voturi în România este acuzată că primește mită, prin intermediul directorului unei instituții publice din subordinea sa,

-pericolul pe care inculpatul îl reprezintă pentru ordinea publică, care nu trebuie probat prin administrarea unor anumite dovezi, ci poate fi dedus din evidențierea unor criterii de evaluare a acestui tip de pericol cum sunt natura infracțiunii, pericolul concret al infracțiunii, pericolul că lăsarea în libertate să conducă la încurajarea săvârșirii de infracțiuni de aceeași natură, nevoia de preservare a ordinii publice, necesitatea de a înlătura posibilitățile de influențare negativă a bunei desfășurări a procesului penal,

se constată că este justificată la acest moment procesual menținerea inculpatului sub imperiul mandatului de arestare preventivă.

Aceasta întrucât, dată fiind gravitatea infracțiunii de corupție de comiterea căreia este acuzat inculpatul, luarea unei măsuri preventive mai ușoară ar fi natură să creeze și să inducă opiniei publice convingerea că legea nu are eficiență față de persoanele care, prin statutul lor, ar trebui să asigure încrederea societății în reprezentanții Administrației publice, astfel că plasarea inculpatului în arest la domiciliu sau sub control judiciar ar potența starea de neîncredere a opiniei publice cu privire la modul în care organele judiciare aplică legea și protejează respectarea valorilor sociale care reglementează buna și corecta desfășurare a acului de justiție.

De asemenea, se apreciază, la acest moment procesual, că plasarea inculpatului în arest la domiciliu sau sub control judiciar ar crea un climat de insecuritate socială și de neîncredere a cetățenilor în actul de justiție și ar încuraja, la modul general, astfel de tipuri de comportament și ar afecta nivelul încrederii societății în instituțiile statului chemate să vegheze la respectarea și aplicarea legilor, raportat la natura infracțiunii presupus a fi fost comise, împrejurările și modul în care se arată că ar fi fost desfășurată activitatea presupus infracțională, relațiile sociale presupus a fi fost încălcate, cuantumul mitei presupus a fi fost date inculpatului.

Deși avocatul inculpatului a invocat cauza Lazăr împotriva României (hotărârea din 31 mai 2012, cererea nr. 23395/05) în justificarea cererii de înlocuire a măsurii arestării preventive, se constată că circumstanțele acestei spețe sunt diferite de prezenta cauză. Astfel, reamintim că în cauza Lazăr, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcarea art. 5 par. 3 din Convenție având în vedere că instanțele nu au oferit motive pertinente și suficiente pentru menținere reclamantului în detenție preventivă; însă în această

cauză durata arestării preventive a fost de 2 ani, 3 luni și 2 săptămâni reclamantul fiind acuzat că făcea parte dintr-o rețea de trafic internațional de droguri. Curtea a constatat că, în speță, jurisdicțiile naționale au prelungit periodic detenția preventivă a reclamantului și a relevat caracterul succint și abstract al motivării judecătorilor, care s-au rezumat la a menționa câteva criterii prevăzute de Cod procedură penală, dar au neglijat să specifice modul în care aceste criterii erau aplicabile în cazul reclamantului. Curtea a constatat de asemenea că tribunalele au menținut detenția, invocând motive similare, repetând aceleași criterii, iar o astfel de motivare nu este însă conformă cu garanțiile cuprinse în art. 5 par. 3 din Convenție.

Reamintim însă că în cauza Bălțeanu împotriva României (Hotărârea din 16 iulie 2013, cererea nr. 142/04) reclamantul a fost arestat pentru săvârșirea *infracțiunii de luare de mită, fiind plasat în detenție preventivă timp de 10 luni*. Curtea a constatat că instanțele naționale și-au motivat dispozițiile menținere a reclamantului în detenție preventivă în principal pe impactul faptei pretins comise asupra ordinii publice, instanțele luând spre examinare circumstanțele specifice ale cauzei și oferind motive întemeiate pe situația personală a reclamantului și pe probele care indicau că acesta săvârșise fapta, iar motivarea instanțelor nu a fost una succintă sau formalistă, fiind luate în considerare și împrejurările relevate pe parcursul procedurii judiciare.

În circumstanțele concrete ale cauzei, Curtea a considerat că instanțele naționale au oferit motive pertinente și suficiente pentru extinderea detenției preventive a reclamantului care nu a fost una excesiv de lungă, *nefiind încălcat art. 5 par. 3 din Convenție*.

De asemenea, în cauza Voicu împotriva României, Hotărârea din 10 iunie 2014, cererea nr. 22015/10), Curtea a reținut că durata măsurii arestării preventive (*de 1 an, 3 luni și 19 zile*) a reclamantului, *acuzat de săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, nu a încălcat art. 5 par. 3 din Convenție*. Curtea a constatat că instanțele naționale și-au întemeiat hotărârile de menținere a arestului preventiv pe: (i) riscul ca reclamantul să încerce să influențeze probatoriul în cauză (ii) impactul pretinselor fapte asupra ordinii publice. În acest sens, instanțele au analizat fiecare circumstanță a cauzei, realizând o motivare care a avut în vedere situația particulară a reclamantului. Acestea au examinat de fiecare dată oportunitatea aplicării unei măsuri preventive mai blânde. În consecință, Curtea a considerat că instanțele naționale au oferit motive suficiente și relevante pentru respingerea cererilor de înlocuire a măsurii arestului preventiv într-o măsură mai blândă, iar perioada arestului preventiv nu a fost excesiv de lungă.

Judecătorul de drepturi și libertăți reține că urmărirea penală față de inculpat, care este arestat preventiv de 20 de zile, nu este finalizată, astfel că pentru desfășurarea în condiții corespunzătoare a procesului penal, este justificată, momentan, măsura arestării preventive. În speța de față, pericolul pentru ordinea publică și tulburarea acesteia precum și gravitatea presupusei

infrațiuni imputate inculpatului, natura acesteia și calitatea deținută de inculpat, precum și pentru evitarea riscului ca inculpatul să afecteze buna desfășurare a procesului penal, având în vedere că este posibil ca inculpatul să influențeze ancheta, duc la aprecierea că nu este oportună la acest moment procesual măsura arestului la domiciliu sau controlul judiciar.

Circumstanțele personale ale inculpatului și starea de sănătate invocate de către inculpat nu pot constitui temei al reconsiderării privării sale de libertate, ci trebuie evaluate în contextul gravității sporite a presupusei fapte de care este acuzat inculpatul și a scopului urmărit prin măsura preventivă dispusă, respectiv, asigurarea unei bune desfășurări a procesului penal, inclusiv prin evitarea posibilității ca inculpatul să influențeze ancheta, în special prin prisma calității pe care o deține – aceea de Primar (suspendat) al Municipiului București.

Față de considerentele expuse mai sus, în baza art. 242 alin. 2 Cod procedură penală se va respinge cererea formulată de inculpatul O.S.M. de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura preventivă a arestului la domiciliu sau controlului judiciar, ca neîntemeiată.

Măsura dispusă se va comunica administrației locului de deținere.

În temeiul art. 275 alin. 2 Cod procedură penală inculpatul va fi obligat la plata sumei de 350 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În baza art. 242 alin. 2 Cod procedură penală respinge cererea formulată de inculpatul **O.S.M.** (fiul lui), de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura preventivă a arestului la domiciliu sau controlului judiciar, ca neîntemeiată.

Măsura dispusă se comunică administrației locului de deținere.

În temeiul art. 275 alin. 2 Cod procedură penală obligă inculpatul la plata sumei de 350 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Cu drept de contestație în termen de 48 de ore de la comunicare.

Pronunțată în cameră de consiliu, astăzi, 25.09.2015.

**JUDECĂTOR de drepturi și libertăți,
CÎRCIUMARU LAVINIA MIHAELA**

**GREFIER,
Mlăgiu Alina Elena**

.....